

се придружава и съ пукотъ, който всѣки може да долови, ако се спре на пладне подъ дърво съ зрѣли плодове.

*
* *

Всѣки е въ правото си да запита: какъ се е получилъ яркиятъ цвѣтъ и хубавиятъ мирисъ на плодоветъ на много растения; какъ семената на нѣкои растения сж се снабдили съ чудни приспособления да се носятъ въ въздуха, а семената пъкъ на други иматъ крилца, кукички, жбчета и др. Наистина, много интересно е да знаемъ, какъ е станало, че плодоветъ и семената на растенията иматъ най-различни приспособления, съ които се осигурява животътъ не новитъ растителни поколѣния.

Да предположимъ, че въ една гора има нѣколко дивячки ябълки — киселици. Тѣхнитъ плодове не могатъ да бждатъ напълно еднакви. Ще има известенъ брой дървета, на които плодоветъ ще бждатъ по-ярки на цвѣтъ, по-сладки на вкусъ. Цвѣтътъ на тѣзи плодове ще привлича животнитъ. Последнитъ ще ядатъ плодоветъ. Така животнитъ ще станатъ разпространители на семената на единъ ограниченъ брой дървета. Особено много ще се разпространятъ семената на онова дърво, чиито плодове сж най-ярки и най-вкусни. Отъ неговитъ семена ще поникнатъ нови киселици. Както обикновено се случва, плодоветъ на едни отъ новитъ киселици ще бждатъ съ по-яркъ цвѣтъ, по-вкусни, а на други — по-незабележими за животнитъ, по-трѣпчиви. Плодоветъ на последнитъ не ще бждатъ изядени. Тѣ не ще дадатъ потомство. Ще дадатъ потомство киселицитъ, чиито плодове сж по-ярки, по-вкусни. Но и потомството на последнитъ не ще бжде съ еднакви качества: у едни дървета яркостта на плода ще бжде по-голѣма, у други — по-малка; у едни плодътъ ще бжде по-вкусенъ, у други — по-трѣпчивъ. Какво става по-нататкъ? — Ясно е, че киселицитъ, на които плодоветъ едновременно сж най-ярки и сравнително най-сладки, ще бждатъ разнасяни отъ животнитъ, ще даватъ потомство. Киселицитъ пъкъ, чиито плодове сж по-малко ярки и не тѣй вкусни, постоянно намаляватъ докато се изгубятъ. Можемъ да кажемъ, че между киселицитъ съ по-ярки и по-вкусни плодове сжествува борба за разпространение на плодоветъ и семената. Въ тази борба успѣватъ киселицитъ, чиито плодове сж най-ярки и най-сладки, защото животнитъ разпространяватъ семената имъ.

Нѣма нищо чудно, ако допустнемъ, че космитъ и крилцата на семената на много растения сж се създали по показания по-горе път. Само тѣзи отъ тѣхъ, които сж имали малко повече